

ENTREVISTA

Parlem amb Nekane Alzelai que va ser Parlamentària basca des de 1994 i durant 4 legislatures, formant part de el Grup Parlamentari Eusko Alkartasuna.

A més va ser membre de l'Executiva Nacional d'Eusko Alkartasuna. És una de les fundadores de Ahotsak, Veus, al costat d'altres parlamentàries basques de diferents formacions polítiques.

Representants d'Ahotsak (**Gema Zabaleta, Ainhoa Aznarez, Jone Goirizelaia, Ester Larrañaga** i la mateixa **Nekane**) van ser a Barcelona fa uns mesos, visitant a **Carme Forcadell** i altres presos independentistes, parlant del projecte amb el moviment feminista, amb el Parlament, participant en diferents actes i trobades, volien conèixer de primera mà la situació de conflicte polític a Catalunya.

Ahotsak fou la confiança generada entre les seves integrants

Escrit per Carme Porta. La Independent
dijous, 11 de juny de 2020 15:41

De la seva experiència parlamentària ella destaca que: "van ser anys difícils però amb una evolució molt interessant. Durant la meua primera legislatura encara era vigent el pacte d'Ajuria Enea. La segona legislatura va ser la legislatura de Lizarra-Garazi, procés que vaig viure molt de prop. La tercera legislatura, va ser coneguda pel Pla d'Ibarretxe, en què també vaig formar part de la ponència. La quarta legislatura va ser la legislatura de Ahotsak i una nova treva que tampoc culmina amb l'inici d'un procés de pacificació.

Cadascuna d'elles van ser experiències que no van acabar facilitant un procés de pacificació i per tant van ser intents fallits. Però mai diria que van ser frustrants. Tot el contrari, perquè van ocórrer tots aquests intents estem avui en un procés de pacificació amb unes característiques molt concretes. De cadascuna d'elles he après molt."

Ahotsak a Ca la Dona

Ets una de les fundadores d'Ahotsak, que es va crear amb l'anunci de l'alto el foc d'ETA, per què era important la creació d'el grup? Calia que les dones tinguessin aquesta "habitació pròpia" en el procés de pau?

Nosaltres com Ahotsak ens vam donar a conèixer al març de 2006 després de la treva d'ETA, però portàvem treballant aproximadament dos anys d'una manera absolutament discreta.

És veritat que la feina dels polítics ha de ser transparent, coneguda per la ciutadania. Som representants elegides per sufragi universal i el nostre fer s'ha de correspondre a el compromís adquirit en el programa electoral amb el ens vam presentar i a l'interès general. Però en política la feina discreta també és una opció molt important per poder arribar a acords. El treball discret permet conèixer qui tens al davant, estrènyer relacions, facilita l'empatia... I sobretot el treball discret permet avançar. I més en un context absolutament crispat com el que vivíem a Euskal Herria, en aquell moment s'imposava la incomunicació política. Per això si les nostres reunions prèvies a l'acte de març de 2006 s'haguessin anunciat, hauríem tingut premsa a l'entrada i la sortida de cada reunió tot esperant declaracions, estaríem sotmeses i sobretot a crítiques, estaríem sotmeses a pressions de l'opinió pública, tertulians i les direccions dels partits polítics. Tot això hagués obstaculitzat l'avanç i no hagués estat possible.

Per tot això es pot dir que Ahotsak va ser una habitació, aïllada del que s'estava vivint, blindada per nosaltres. La confiança generada entre nosaltres va fer possible aquest blindatge.

Del nostre treball d'aquells moments destacaria tres coses. La primera que vam demostrar que política no només es fa des de les direccions dels partits polítics o grups parlamentaris, que també estan sotmesos a les direccions dels partits polítics. Cadascuna de nosaltres pertanyia a un partit polític, fins i tot alguna, jo mateixa per exemple, formàvem part de la direcció de el partit, però teníem clar que quan ens ajuntàvem i expressàvem la nostra opinió no representàvem a ningú i estàvem a títol personal. En segon lloc està clar que qualsevol procés de resolució de conflicte ha d'incorporar a tots els agents implicats i nosaltres visualitzem que la dona també és un agent actiu que té i ha d'aportar en el procés de pacificació d'Euskal Herria.

Ahotsak fou la confiança generada entre les seves integrants

Escrit per Carme Porta. La Independent
dijous, 11 de juny de 2020 15:41

I, finalment, destacaria el contingut del document de constitució que es va llegir al Palau Miramar al març de 2006 -cal destacar que aquest document avui encara està en absoluta vigència-. Dèiem que la resolució del conflicte ha d'ocórrer només per vies democràtiques basades en el diàleg i la negociació. Que Euskal Herria té el dret de decidir el seu futur. Que la pau no és només absència de violència, la pau està associada a la justícia social i a el desenvolupament humà.

A més en el personal destacaria l'aprenentatge que ha suposat per a mi.

Com ha estat l'evolució aquests anys amb la pau a Euskal Herria com una realitat?

Després de l'atemptat de la T4, Ahotsak, diguem que decideix deixar de ser agent actiu. A mi no m'agrada dir que ens vam dissoldre. Tal com he dit a l'inici, el treball discret, entre moltes bondats, permet les relacions humanes i aquesta amistat desenvolupada en aquestes circumstàncies, de vegades tan extremes, es mantenen, són moltes les vivències que ens uneixen. Per això, hem seguit mantenint el contacte, hem seguit quedant per reflexionar i compartir idees. Però és cert que excepte **Jone Goirizelaia**, la resta no estem en la política activa. A més, cada vegada que alguna associació, investigador o investigadora, institució ha requerit de nosaltres perquè compartim la nostra experiència hi hem accedit.

En qualsevol cas cal destacar que el 2010 vam signar l'adhesió al Fòrum Social Permanent i, des de llavors, treballem en aquest àmbit. El Fòrum Social Permanent, ha treballat activament en el procés de desarmament i dissolució d'ETA. Ara la seva activitat està centrada en l'eix de la convivència, la memòria inclusiva, la reinserció social de les persones preses, fugides i refugiades, el reconeixement i justícia de totes les víctimes.

Esteu aconseguint els objectius proposats?

Ahotsak fou la confiança generada entre les seves integrants

Escrit per Carme Porta. La Independent
dijous, 11 de juny de 2020 15:41

Com en tot, alguns objectius els hem aconseguit, altres en part i altres queden pendent. Evidentment visualitzem les dones com a agent actiu del procés de pau. La política de moment tenia dues característiques fonamentals: la incomunicació i l'absència de dones en fòrums determinants. A nosaltres ens relegaven a temes socials, temes "menors", sense saber que aquests temes són els veritablement importants, àmbits des dels que s'aconsegueix connectar amb la societat. Això ens va permetre aconseguir acords importants entre nosaltres i teixir una xarxa amb la societat civil. I això ens va animar i empoderar per començar amb Ahotsak.

Vam demostrar que la política es pot desenvolupar d'una altra manera, no només des de les direccions dels partits polítics, comptant amb la col·laboració de la societat civil, buscant punts en comú entre diferents, acceptant les diferències i fomentant la compatibilitat entre diferents.

Dinamitzàrem diverses Ahotsak locals amb dones que lluny de la política institucional patien les conseqüències del conflicte directament. Dones que sent del mateix municipi, formant part de la mateixa corporació municipal mai havien parlat, i quan es reunien amb l'excusa d'assistir a un dels nostres actes, eren capaces de compartir el sofriment i el cansament de la situació d'incomunicació i bloqueig.

Vam ser capaces de reunir-nos l'endemà de l'atemptat de la T4 i aprovar un document conjunt. Totes d'acord amb el document. Però no totes estàvem d'acord en seguir. En aquest sentit, i aquesta és una reflexió molt personal, jo opino que hauríem d'haver continuat, evidentment amb una repercussió pública mínima o fins i tot tornant a les reunions discretes. Tornàvem a la conjuntura dels nostres orígens, ETA actuant, incomunicació, bloqueig... Però també sóc conscient que la dimensió que havia arribat a Ahotsak feia gairebé impossible això. I a més hi havia la pressió mediàtica, la crítica de tertulians, el donar compte del que fèiem a les direccions dels partits, allò que vam poder eludir durant dos anys a la nostra reunions discretes, es feia impossible.

És evident que no hem aconseguit que es reconegui el dret a decidir d'Euskal Herria. Fins i tot en aquest aspecte crec que hi ha hagut una involució per diferents causes. Per tant el conflicte polític perdura. Referent a això, s'ha constituït la plataforma, associació "demokraziabai", per intentar obrir el debat de la necessitat d'un nou estatut i socialitzar aquest debat. Formo part d'aquest col·lectiu. Però, en fi, crec que només som tres dones i en totes les reunions sóc la única dona.

Ahotsak fou la confiança generada entre les seves integrants

Escrit per Carme Porta. La Independent
dijous, 11 de juny de 2020 15:41

I finalment hi ha un aspecte que no hem treballat i crec que hi ha marge per a això. Nosaltres dèiem en el nostre document fundacional que la pau no és només absència de violència, la pau és a més justícia social i desenvolupament humà. És important dotar de contingut aquest concepte de pau en positiu. Ningú està treballant en això, tampoc demokraziabai. A més això ens torna al nostre origen. Comencem treballant en els temes socials i això ens va permetre fer-nos agents actius, també en l resolució del conflicte. Però l'important és que aprofundir en la justícia social redueix la confrontació i augmenta el *wellness*, hi ha major sentiment de pertinença.

En el context actual, amb el confinament i la reconstrucció de la pandèmia, seguireu tenint un paper?

Unint-ho amb la resposta anterior, la reconstrucció ha d'estar basada en la justícia social. Però això passarà en un context de crisi econòmica i l'experiència ens ha ensenyat que èpoques de crisi signifiquen retallades. Avui hem acabat la tarda amb una bona notícia, s'ha aprovat la renda de mínims, si bé a Euskadi i Navarra ja la teníem instaurada, fins i tot millorada. Per cert les parlamentàries de Ahotsak vam ser les ponents de la renda mínima. Un exemple més que més autogovern millora el benestar de la ciutadania. Amb un estatut polític diferent un altre benestar seria possible.